

Smaragdne kolesarske poti

Banjšice

Lokacija: Kanalski vrh

Trajanje: 1,5 - 2,0 h

Dolžina: 18 km

Zahtevnost: 3

Višina izhodišča: 626 m

Najvišja točka: 775 m

Višinska razlika: 258 m

Podlaga: 92% asfalt, 8% makadam, 0% pot

Poleg predlagane ture po Šentviški planoti poteka še ena krožna pot po predalpski planoti nad Sočo, malce bolj južno ujeta med Soško in Čepovansko dolino.

Poleg predlagane ture po Šentviški planoti poteka še ena krožna pot po predalpski planoti nad Sočo, malce bolj južno ujeta med Soško in Čepovansko dolino. Kolesarski krog po Banjški planoti na nadmorski višini 700 m in več ali predalpskim biserom, kot ji tudi pravijo, poteka po vijugastih asfaltiranih cestah, z izjemo manjšega makadamskega odseka. Planota je predvsem živinorejsko in poljedelsko usmerjena s tradicionalnim praznikom košnje, zato se vozimo po obdelani pokrajini s številnimi čredami goveda. Hkrati pa gre za visoko kraško planoto brez tekočih voda, z jamami in brezni ter drugimi kraškimi pojavi. Banjšice so znane tudi po dogodkih iz 1. svetovne vojne, ko so se morali Avstrijci v 11. soški bitki umakniti z zahodnega roba planote na njen osrednji del, ki so ga komaj ubranili.

Na celotnem krogu nas čakata samo dva vzpona, prvi krajši s Kanalskega Vrha do vasi Lužarji, kjer je edini krajši odsek sicer lepe makadamske poti. Tu se nam že odprejo razgledi proti obronkom Julijskih Alp, proti vrhu Kuka pa nadaljujemo skozi vasi Mrcinje in Trušnje ter dalje skozi vasi Raven, Breg in Krvavec. Drugi malce daljši vzpon na Kuk pa se nam odkupi zaradi razgledov, ki se nam ob tem ponujajo. Trasa je ves čas razgibana, omembe vreden spust pa je le tisti v vas Bate. Za vzpon na planoto iz Kanala skozi Morsko je potrebno premagati dodatnih 500 višinskih metrov, vendar je cesta lepo speljana, druga dva dostopa pa sta še iz Čepovana ali Grgarja pod Sveto Goro.

Smaragdne kolesarske poti